

[Dorte Bennedsen]

helt konkrete tiltag, hvor jeg gerne vil høre, om regeringen kan give et positivt svar på, om den vil arbejde for dem.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Fru Helle Degn gav i sit indlæg udtryk for, at socialdemokratiet gerne vil se resultater, både for kvinderne i tredjelandene og for de danske kvinder. Den betragtning deler jeg fuldt ud. Jeg kan da også sige, at der allerede inden denne debat i folketinget er flertal for og enighed om, at vi skal have en national handlingsplan for at styrke den kvindepolitiske islet i det arbejde, vi i øvrigt udfører. Det vedtog vi den 17. januar 1985.

Derudover kan jeg godt dele fru Helle Degns begejstring. Vi, der var så heldige at være med i Nairobi, oplevede stemningen både på den officielle og den alternative konference med 15.000 kvinder, og vi må så bruge vores begejstring til noget handling nu og finde ud af, hvordan vi kan omsætte FLS-papiret i handling.

Jeg tror, det er rigtigt, at kvinderne vil handling. Jeg tror også, det er rigtigt, at samfundet har brug for kvinderne. Det, vi ser i øjeblikket, er stor arbejdsløshed, også meget stor kvindearbejdsløshed. Arbejdsmarkedets parter går positivt ind i dette. Hvis vi ser på udviklingen på lidt længere sigt, omkring 1990, så regner man med mangel på arbejdskraft, og så er det væsentligt ikke at få kvinderne uddannet til de fag, hvor der kommer arbejdsløshed, hvis ikke man gør en særlig indsats. Jeg synes, det er væsentligt at følge disse ting op,

Der kommer i løbet af et par dage et lovforslag om ændring af ligelønsloven på grund af en EF-dom, vi kan vente. Det er også spændende at følge udviklingen efter den lov, som først trådte i kraft 1. juli i år, hvorefter organisationerne nu både skal indstille en mand og en kvinde. Det skal bidrage til, at vi får flere kvinder i råd, nævn og udvalg – denne mærkelige, paradoksale udvikling, at på den ene side er der kommet flere kvinder ind i folketinget og i de kommunale råd, men på den anden side har der næsten ikke været en stigning i antallet af kvinder i råd, nævn og udvalg, til trods for at ligestillingsrådet i snart 10 år har ført kampagne for, at det blev ændret. Derfor tror jeg, det er væsentligt at følge den lov, og

det er jo ikke lang tid, den har været i kraft, siden 1. juli. Vi håber på, at det kan betyde, at kvinder bliver mere synlige dér.

Jeg kan være enig i, at vi skal have flere bistandsprojekter, hvor kvinder er målgruppen, således som vi allerede har det i dag, og sikre os, at de bliver synliggjort. Det er for os væsentligt at vise den solidaritet, at vi ikke bare kæmper for vores nationale handlingsplan, der drejer sig om danske kvinder, men også gør noget i solidaritet med kvinderne i u-landene, som er stillet over for nogle helt anderledes tunge og vanskelige problemer end dem, vi har.

Fru Eva Møller var inde på, at uanset hvordan det er med kvinderne, har de særlige problemer. Der er spørgsmålet om løn. Der er spørgsmålet om uddannelse. Der er spørgsmålet, som det er blevet fremhævet i FN-dokumenter, hvad kvinder tjener, hvor meget de arbejder, hvad de ejer af formue. Det viser, hvor grelt det stadig væk står til, også når man ser på prognoserne frem til år 2000.

Det er kvindernes opgave, mener jeg, at være med til at vende den udvikling. Jeg siger med vilje »kvindernes opgave«, for jeg har trods alt en følelse af, at initiativerne må komme fra kvinder på alle niveauer og leder, således at der ligesom kan komme nogle følelser bag de spark, der skal til, at det ikke bare er noget, man gør, fordi man er forpligtet til det.

Fru Hanne Severinsen var inde på, at der har været så mange FN-år, men at FN-året 1975, kvindeåret, alligevel havde stor betydning. Jeg mener også, at FN's kvindetiår har haft stor betydning. Det har, som mange af ordførerne har været inde på, betydet en synliggørelse af kvindesagen i de enkelte lande og også internationalt.

Jeg tror ikke på, at man kan gå tilbage igen. Ganske vist havde vi før Nairobi-konferencen rapporter fra de regionale konferencer, der viste, at det nogle steder var gået tilbage for kvinderne på grund af en dårlig økonomisk udvikling, men jeg mener, at der psykisk, mentalt, er sket så meget med kvinderne, at de ikke vil finde sig i disse ting. Jeg mener også, det er væsentligt, at man hjælper kvinder til uddannelse og arbejde og økonomi, men økonomi alene gør det ikke. Der skal også nogle holdningsændringer til.